

Til samtlige statsskovdistrikter

Skovpolitisk kontor

J.nr. SN 0012/SKO-0002

Ref. TDY

Den 22. november 1996

Retningslinjer for anvendelse af materialer ved etablering og vedligeholdelse af skovveje m.m.

Skovpolitisk kontor har bl.a. på baggrund af drøftelser med Skovrådet taget initiativ til at informere især skovejere om retningslinjerne for anvendelse af materialer ved etablering og vedligeholdelse af skovveje m.m. Det sker for at skabe klarhed over reglerne på området, der berører flere af de love, som Miljø- og Energiministeriet administrerer.

- ./ Vedlagte artikel vil blive bragt i "SKOVEN" ved førstkommende lejlighed, og fremsendes hermed til distrikternes orientering.

Afslutningsvis mindes der om, at emnet tidligere har været behandlet i serien "Forvaltning af Skovloven" (brev af 3. august 1994).

Med venlig hilsen

Anne Grete Swainson

Miljø- og Energiministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Tlf. 39 47 20 00
Fax 39 27 98 99
Telex 21485 nature dk
E-post (X-400): I=sns; S=skov-og-naturstyrelsen; O=skov-og-naturstyrelsen; OUI=sns; P=sdn; A=dk400; C=dk
E-post (Internet): sns@sns.dk

Den 22. november 1996
J.nr. SN 1996-329-0022
Ref. TDY

Retningslinjer for anvendelse af materialer ved etablering og vedligeholdelse af skovveje m.m.

Baggrund

Skovveje består sædvanligvis af primære råmaterialer såsom sten og grus. Det er dog også muligt at anvende genbrugsmaterialer frembragt af f.eks. bygge- og anlægsaffald. Genbrugsmaterialer kan både anlægsteknisk og miljømæssigt være ligeværdige med naturlige råstoffer, og anvendelsen kan samtidig spare på forbruget af de naturlige råstoffer.

Det er imidlertid vigtigt, at anvendelse af genbrugsmaterialer eller nyttiggørelse af andre materialer sker på fornuftig vis, så der ikke blot er tale om en maskeret losseplads. Der er relativt høje omkostninger forbundet med deponering af bygge- og anlægsaffald på lossepladser m.m. En del af disse omkostninger kan reduceres ved at benytte affaldsprodukterne til diverse anlæg i skoven. Der er derfor en vis risiko for, at skovene kommer under et øget pres for at aftage disse produkter. For at modvirke forskellige former for skjult deponering i skovene og på baggrund af drøftelser med Skovrådet vil der i det følgende være en kort gennemgang af retningslinjerne for etablering og vedligeholdelse af skovveje m.m.

Skovveje og lignende anlæg er i et vist omfang en nødvendig del af skovdriften, f.eks. i forbindelse med transport af planter, materiel og træprodukter. Desuden benyttes skovveje af publikum. I private skove må publikums færdsel i skoven jo alene ske på stier og skovveje. Som skovejer er det vigtigt, at man finder den rigtige balance, så skovvejene i den enkelte skov harmonerer med skovens størrelse, opbygning og funktion.

Nyanlæg af skovveje

I eksisterende skove er der kun sjældent behov for anlæg af skovveje. Vurderingen af, om en skovvej er nødvendig eller ej, afhænger i høj grad af de stedlige forhold (terræn, ejendommens produktionsstruktur m.m.). Ved pålæggelse af fredskovspligt på f.eks. skovrejsningsejendomme fremgår vejstrukturen typisk af tilplantningsplanen, der skal godkendes af det lokale statsskovdistrikt. I forbindelse med godkendelsen kan det lokale statsskovdistrikt derfor også vurdere vejnettet.

Vedligeholdelse af skovveje

Vedligeholdelse af skovveje indebærer, at skovvejen forbedres (f.eks. hvad angår bærevne), og at der ikke ændres væsentligt på skovvejens dimensionering. Hvis der er tale om en væsentlig ændring i dimensioneringen kan det medføre, at arbejdet skal betragtes som nyanlæg af en skovvej.

Lovgivning

Emnet berører forskellige dele af Miljø- og Energiministeriets lovgivning:

- skovloven, der administreres af Skov- og Naturstyrelsen.
- miljøbeskyttelsesloven, der administreres af Miljøstyrelsen, amterne og kommunerne
- råstofloven og naturbeskyttelsesloven, der administreres af Skov- og Naturstyrelsen og amterne

Skovloven

I henhold til skovloven må der ikke etableres anlæg eller gennemføres terrænændringer på fredskovspligtige arealer, med mindre det er nødvendigt for skovdriften. Hvis særlige grunde taler derfor kan reglen fraviges. Tilladelse kan gives i de tilfælde, hvor det er tilstrækkeligt godtgjort, at det pågældende indgreb ikke kan placeres andre steder end i skoven, eller indgrebet er så beskedent i udstrækning og art, at det kan indpasses i skovbilledet uden at virke dominerende. Endvidere er der mulighed for, efter en konkret vurdering fra skovlovsmyndighederne, at få tilladelse til at etablere skovveje, som tilgodeser f.eks. friluftslivet generelt.

Såfremt en skovejer vurderer, at et anlæg, f.eks. en skovvej, er nødvendig for skovdriften, er ejeren ret frit stillet m.h.t. vedligeholdelse og anlæg (herunder materialevalg, vejforløb m.m.). Hvis skovlovsmyndigheden efterfølgende vurderer, at skovvejen ikke er nødvendig for skovdriften, kan det i alvorlige tilfælde ved påbud efter skovloven pålægges ejeren at fjerne/ændre skovvejen. Dette kan være forbundet med en betydelig økonomisk omkostning for skovejeren.

Etablering af egentlige lossepladser, affaldsdepoter eller lignende på fredskovspligtige arealer vil kræve dispensation efter skovloven. En sådan dispensation kan ikke forventes, fordi det som regel vil være i strid med lovens formål om bl.a. varetagelse af miljøbeskyttelseshensyn. Hertil kommer, at der ikke må henkastes affald i fredskov. Det er heller ikke i overensstemmelse med skovloven at anvende fredskovspligtige arealer til skjult deponering af f.eks. bygge- og anlægsaffald.

Miljøbeskyttelsesloven

Efter miljøbeskyttelseslovens § 19 må man ikke uden tilladelse udlægge materialer m.v., der kan forurene grundvand, jord eller undergrund. Man skal derfor have amtsrådets tilladelse til at anvende affald til vejbyggeri.

For visse affaldstypers vedkommende er der dog fastsat særlige regler, som gør det muligt uden tilladelse at anvende de pågældende materialer i bygge- og anlægsarbejder:

- Slagger og flyveaske fra forbrænding af kul eller affald. Reglerne findes i bekendtgørelse nr. 568 af 6. december 1983 om anvendelse af slagger og flyveaske.
- Opbrudt asfalt, jf. Miljøstyrelsens cirkulæreskrivelse af 15. juli 1985 om anvendelse af opbrudt asfalt til vejbygningsformål.
- Rent og sorteret bygningsaffald, udelukkende bestående af sten, uglaseret tegl og beton. Rengøringslinierne findes i Miljøstyrelsens cirkulæreskrivelse af 27. marts 1990 om anvendelse af rent, sorteret bygningsaffald til bygge- og anlægsformål.

Hvis materialerne ikke opfylder de kvalitetskrav, der er fastsat i reglerne, eller bruges til andre formål eller i større mængder end forudsat, kræves dog fortsat tilladelse. Egentlig deponering af affald kræver en godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. De ovennævnte regler kan rekvireres hos Miljøstyrelsens erhvervsaffaldskontor, tlf. 32 66 01 00.

Råstofloven

Anvendelse af genbrugsmaterialer eller nyttiggørelse af affaldsprodukter er ikke i strid med råstofloven. Et af lovens formål er, at der skal arbejdes for, at naturbundne produkter i videst muligt omfang erstattes af affaldsprodukter. Anvendelsen kræver derfor ikke tilladelse efter råstofloven. Det er selvfølgelig underforstået, at en sådan anvendelse skal være miljømæssig forsvarlig.

Råstofloven giver mulighed for, at råstoffer som sand, grus og sten til egen ikke-erhvervsmæssig brug kan indvindes uden den særlige tilladelse fra amtet til råstofindvinding i henhold til lovens § 7. Ved en sådan ikke-erhvervsmæssig brug tænkes f.eks. på anlæg og vedligeholdelse af egne mark- og skovveje til brug for ejendommens drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom.

Såfremt der på årsbasis skal bruges mere end 200 m³, skal der dog, inden gravningen sættes i gang, ske anmeldelse til amtet. Anmeldelsen skal indsendes på et særligt skema, der fås ved henvendelse til amtets råstofadministration. Amtet har derefter mulighed for at fastsætte særlige vilkår f.eks. med henblik på at minimere generne for omgivelserne eller tilpasse området til det omgivende landskab efter indvindingens ophør.

Med en lovændring, der træder i kraft den 1. januar 1997, er det fastsat i råstofloven, at der består en pligt til at foretage efterbehandling af graveområdet, når der indvindes mere end 200 m³ på årsbasis.

Naturbeskyttelsesloven

Skovveje i områder, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, kan vedligeholdes i henhold til ovenstående, men nyanlæg kræver dispensation efter naturbeskyttelsesloven.

Retningslinjer

Hvis skovvejen er nødvendig for skovdriften er det et grundlæggende princip, at skovvejen har en passende dimensionering, så den kan fungere som bilfast vej. Såfremt der anvendes bygge- og anlægsaffald på skovveje på fredskovspligtige arealer, må lagtykkelsen som udgangspunkt ikke være større, end hvis der havde været anvendt primære råmaterialer (f.eks. grus og sten). Hvis der er tale om materialer i større lagtykkelser kan det blive betragtet som skjult deponering.

I forbindelse med etablering og vedligeholdelse af skovveje og lignende anlæg, der er nødvendige for skovdriften, kan anvendelse af materialer, der er omfattet af de generelle undtagelser fra miljøbeskyttelseslovens godkendelsespligt, ske uden særlig tilladelse fra statsskovdistriktet. I forbindelse med anvendelse af andre former for affald, f.eks. industriaffald, til anlæg eller vedligeholdelse af skovveje, skal der foreligge en tilladelse fra det lokale statsskovdistrikt. Ved vurderingen vil der blive lagt vægt på affaldets anvendelighed som vejmateriale, samt at der er opnået de nødvendige godkendelser i henhold til anden lovgivning, herunder miljøbeskyttelsesloven.

I tvivl ?

Det lokale statsskovdistrikt kan som 1. instans i henhold til skovloven give en skovbrugsfaglig vurdering af, om et konkret vejanlæg eller vedligeholdelsesarbejde kræver dispensation fra skovloven eller kan betragtes som nødvendigt for skovdriften. Det lokale statsskovdistrikt kan endvidere give en vurdering af, om materialevalget er i orden.

22. november 1996

Oversigt over materiale udsendt i serien "Forvaltning af Skovloven"

03.08.1994	Anvendelse af bygningsaffald m.v. ved etablering og vedligeholdelse af skovveje
04.08.1994	Påleggelse af fredskovspligt efter Skovlovens § 8 og § 9
06.09.1994	Rammer for god og flersidig skovdrift
22.09.1994	Skovrejsningspåleggelse af fredskovspligt efter Skovlovens §8 og § 9
05.01.1995	Principiel afgørelse om vilkår om vederlagsareal i forbindelse med udvidelse af landevej gennem fredskov
10.02.1995	Tilskudsordningerne på skovområdet efter ressortomlægningen
04.08.1995	Bygninger i fredskov og i forbindelse med skovrejsningsejendomme
21.11.1995	Vandløbsregulativer på fredskovspligtige arealer
31.01.1996	Etablering af fredskov i den udvidede strandbeskyttelseszone.
22.11.1996	Retningslinjer for anvendelse af materialer ved etablering og vedligeholdelse af skovveje m.m.

Til samtlige skovlovskredse

SKOV- OG
NATURSTYRELSEN

Skovpolitisk kontor
J.nr. SN 0012/SKO-0002
Ref. N:\lags\princip\bygnaf.§11

Den 3. august 1994

Vedr.: Anvendelse af bygningsaffald m.v. ved etablering og vedligeholdelse af skovveje.

Skovpolitisk kontor modtager ofte henvendelser fra distrikter, kommuner eller privatpersoner, der ønsker oplyst, om det er tilladt at bruge bygningsaffald til f.eks. vedligeholdelse af skovveje.

Spørgsmålet berører flere af de love, som Miljøministeriet administrerer, og der foreligger nu en besvarelse af en henvendelse fra Århus Amtskommune, som tager samlet stilling til forholdene.

./.
Kopi af brevet til Århus Amtskommune vedlægges til distrikternes orientering sammen med det baggrundsmateriale, der danner baggrund for besvarelsen. Skovpolitisk Kontor håber, at besvarelsen fjerner tvivlen på dette område.

Med venlig hilsen

Anne Grete Swainson

.....
MILJØMINISTERIET

Århus Amtskommune
Teknisk forvaltning
Lyseng Allé 1
8270 Højbjerg

SKOV- OG
NATURSTYRELSEN

Økologisk kontor
J.nr. SN 4312/12-0013
Ref. ubp/rej/pwi

Den 2. august 1994

**Vedr. deponering af bygningsaffald, herunder opbrudt asfalt mv.
på skovveje, Deres j.nr. 8-70-51-3-709-2-89**

Århus Amtskommune har med brev af den 18. september 1991 anmodet Skov- og Naturstyrelsen om en udtalelse angående det lovlige i at henlægge bygningsaffald herunder opbrudt asfalt på skovveje i områder, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens §3 (tidligere naturbeskyttelseslovens §43).

Spørgsmålet vedrører forskellige dele af Miljøministeriets lovgivning: Miljøbeskyttelsesloven, der administreres af Miljøstyrelsen, skovloven, råstofloven og naturbeskyttelsesloven, der alle administreres af Skov - og Naturstyrelsen.

1) Miljøbeskyttelsesloven

For at få belyst de miljøbeskyttelsesmæssige aspekter af sagen har Skov- og Naturstyrelsen bedt Miljøstyrelsen om en redegørelse for indholdet af cirkulæreskrivelserne af henholdsvis den 15. juli 1985 og 2. november 1987 (nu afløst af cirkulæreskrivelse af den 27. marts 1990).

Miljøstyrelsen svar fremgår af vedlagte kopi af brev af den 3. september 1993.

2) Skovloven

Etablering af skovveje på fredskovspligtige arealer kræver i.h.t. § 11 statsskovdistriktets accept af, at dette er nødvendigt for skovdriften.

Med hensyn til henlæggelse af bygge- og anlægsaffald på fredskovspligtige arealer, fremgår det af skovlovens § 17, stk. 6, at det er forbudt at henkaste affald i fredskov. Bygge- og anlægsaffald, der udelukkende anvendes som belægning på skov-

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Tlf. 39 47 20 00
Fax 39 27 98 99
Telex 21485 nature dk

vejene, kan dog uden særlig tilladelse fra statsskovdistriktet anvendes i forbindelse med etablering og vedligeholdelse af skovveje. Dette gælder dog kun under forudsætning af, at materialet er omfattet af alle de betingelser, der er henvist til i det vedlagte brev fra Miljøstyrelsen.

3) Råstofloven

Genanvendelse af affaldsprodukter på skovveje er i overensstemmelse med råstoflovens § 1, stk. 5, idet der heraf fremgår, at naturbundne råstoffer i videst muligt omfang erstattes af affaldsprodukter.

4) Naturbeskyttelsesloven

For veje i områder, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens §3, gælder, at disse kan vedligeholdes ved anvendelse af godkendelsesfri materialer, jvf. Miljøstyrelsens brev af den 3. september 1993.

Er der derimod tale om et nyanlæg af en skovvej ved anvendelse af råmaterialer eller af godkendelsesfri materialer i et beskyttet område, kræver dette en ansøgning indsendt til det lokale amtsråd om dispensation fra naturbeskyttelseslovens §3.

Skov- og Naturstyrelsen skal beklage det sene svar.

Med venlig hilsen

Peter Wind

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Kontor

Affald og genanvendelse

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
ATT: Økologisk Kontor

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
6 - SEP. 1993

Dato

3. september 1993

Journalnr.

M371-0003

Ref.

LS/VP/15

Korrespondance bedes ikke stilet til person

Journalnr. bedes anført ved henvendelser

Vedr: Deponering af bygningsaffald, herunder opbrudt asfalt m.v. på skovveje.

Med skrivelser af 10. marts og 23. juli 1992 har Styrelsen anmodet om en nærmere redegørelse for reglerne for anvendelse af bygge- og anlægsaffald i forbindelse med anlæg af skovveje m.v.

Udgangspunktet er, at deponering af affaldsmaterialer skal ske på miljøgodkendte anlæg, jfr. miljøbeskyttelsesloven kap. 5.

Styrelsen skrivelser af henholdsvis 15. juli 1985 om opbrudt asfalt og 27. marts 1990 om sorteret bygge- og anlægsaffald er udtryk for generelle undtagelser for godkendelsespligten.

De i skrivelsen nævnte materialer kan følgelig alene anvendes godkendelsesfrit, når samtlige betingelser i skrivelserne er opfyldt.

Der er ikke angivet specifikke krav til lagtykkelsen m.v., men som tommelfingerregel kan angives, at der ikke må udlægges materialer i tykkere lag end hvis der havde været anvendt primære råmaterialer.

Postadresse

Telefon

Telex

Telefax

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

31 57 83 10

31 209 miljøe dk

31 57 24 49

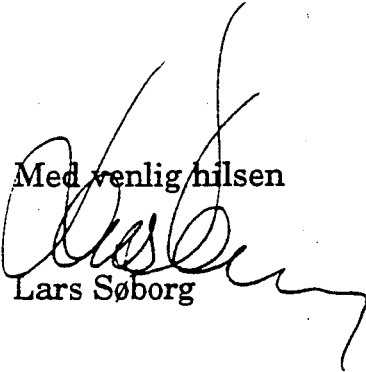

Fu 00-10

Udlægges materialerne i større lagtykkelser, vil det efter Miljøstyrelsens opfattelse være "maskeret" deponering.

Den sene besvarelse beklages.

Med venlig hilsen

Lars Søborg

Til samtlige kommunalbestyrelser,
amtsråd og Hovedstadsrådet.

Cirkulæreskrivelse om anvendelse af opbrudt asfalt til vejbyg-
ningsformål m.v.

Efter drøftelse med Miljøstyrelsen har Asfaltindustrien ladet foretage en undersøgelse af den mulige stofudvaskning fra opbrudt asfalt.

På baggrund af bl.a. denne undersøgelse har Miljøstyrelsen foretaget en vurdering af forureningsrisikoen ved anvendelse af opbrudt asfalt i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, herunder vejbygning m.v.

Det er herefter Miljøstyrelsens opfattelse, at anvendelse af opbrudt asfalt til almindelige bygge- og anlægsarbejder ved vejbygning m.v. ikke er omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 11. Det vil sige, at det ikke er nødvendigt at indhente tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven, når opbrudt asfalt anvendes til bundsikring og befæstelse af veje, stier, pladser og lignende, uanset om disse forsynes med vandtæt bærelag/slidlæg eller ikke.

Derimod kræves der godkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, hvis der etableres permanente eller midlertidige deponier af opbrudt asfalt, idet sådanne anlæg er omfattet af punkt 1 på bilaget til miljøbeskyttelsesloven. Indgår sådanne deponier af opbrudt asfalt i større bygge- og anlægsarbejder, f.eks. dæmninger ved vej- og brobyggeri, er disse deponeringer ligeledes godkendelsepligtige efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

Baggrunden for kravet om godkendelse i disse tilfælde er dels, at der her er tale om store mængder på et begrænset område, som uanset, at der kun forventes små udvaskninger pr. volumenhed, alligevel kan medføre en grundvands- eller overfladevandsforurening

dels at der ved sådanne deponeringer også må tages hensyn til blandt andet støj- og støvgener.

Den ovenfor nævnte undersøgelse er foretaget ved, at der på lagre for asfalt, som er opbrudt og indsamlet med henblik på oparbejdning i en ny asfaltproduktion, er udtaget prøver. Disse prøver er blevet nedknust og herefter udvasket ved rotering i en glasflaske sammen med syntetisk regnvand. Ved udvaskningen er 1 kg opbrudt, nedknust asfalt vasket med 2 liter syntetisk regnvand. Udvasningen er foretaget i 3 x 24 timer, og efter hver 24 timers periode er det syntetiske regnvand erstattet med nyt, og der er analyseret på vaskevandet.

Fælles for alle prøver er en faldende stofkoncentration i vaskevandet over forsøgsperioden. Stofkoncentrationerne har været stærkt varierende fra prøve til prøve, men har alle ligget inden for følgende koncentrationsintervaller:

Analyseparameter	Koncentrationsinterval
Phenol	<0,1 - 1,8 µg/l
2-methyl-phenol	<0,1 - 0,4 µg/l
3-methyl-phenol	<0,1 - 0,7 µg/l
4-methyl-phenol	<0,1 - 0,5 µg/l
Total Organisk Kulstof, TOC	4 - 30 mg/l
PAH <i>polyaromatiske hydrocarboner</i>	<1 µg/l
Total tjære	<50 µg/l

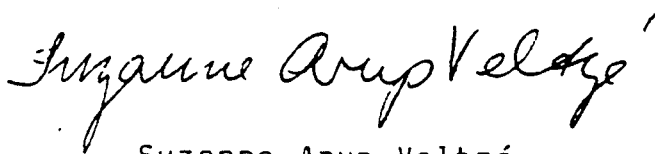
Det kan ikke udelukkes, at der for andre asfaltprøver vil kunne findes koncentrationer over den ovenfor anførte øverste koncentrationsintervalgrænse, især hvis der er tale om gamle vejbelægninger med et højt tjæreindhold, men i almindelighed kan intervallet efter Miljøstyrelsens skøn anses for dækkende for faktisk forekommende forhold.

Da der ved den udførte udvaskning er tale om en væsentlig kraftiger påvirkning af materialet, end dette vil blive udsat for ved almindelig anvendelse eller deponering, kan de ovenfor anførte koncentrationer anses for at være over grænsen for, hvad man normalt kan forvente at finde ved en sådan anvendelse/deponering.

Ved udarbejdelse af godkendelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 kan de i ovenstående tabel anførte værdier benyttes som retningsgivende, eller godkendelsesmyndigheden kan kræve udført tilsvarende undersøgelser af repræsentative prøver fra det aktuelle område.

Denne cirkulæreskrivelse erstatter Miljøstyrelsens cirkulæreskrivelse af 2. april 1985.

P.D.V.

Suzanne Arup Veltzé

Vedr. fortolkning af cirkulæreskrivelse af 15/7-1985 om anvendelse af opbrudt asfalt til vejbygningsformål

De sager og henvendelser, som Miljøstyrelsen hidtil har modtaget inden for cirkulæreskrivelsens område, har typisk involveret et fortolkningsspørgsmål. Hvad forstås i denne forbindelse ved befæstelse (af veje m.v.); dvs. hvilke nærmere krav må der stilles til asfalmængden, lagtykkelsen og asfaltens anvendelse i øvrigt, for at denne ikke kræver kap.5-godkendelse?

Da overvejelser herom ikke fremgår af cirkulæreskrivelsens forarbejder (j.nr. M 85-1013-4) har jeg ringet til Jens Toudal (nu Enviroplan), som udarbejdede skrivelsen. På baggrund af Toudals oplysninger kan følgende retningslinier for administrationen af cirkulæreskrivelsen opstilles:

- "befæstelse" omfatter såvel etablering af egentlig vejanlæg (m.v.) som simpel udlægning af opbrudt asfalt med stabilisering af et areal for øje

- såfremt der er tale om etablering af et egentligt vejanlæg (m.v.), jf. vedhæftede tegning, kan opbrudt asfalt indgå i bundsikringen og/eller - medmindre - i stabilgruset. Den samlede konstruktion vil typisk have en tykkelse på 50-70 cm, men kan være op til 1 m.

- er der tale om udlægning, der alene har stabiliseringsformål, må lagtykkelsen ikke være mere end 50 cm. I dette tilfælde skal befæstelsen endvidere have et formål, der rækker videre end deponeringen i sig selv

- herudover skal det naturligvis generelt påses, at befæstelsen ikke strider imod gældende vilkår for arealanvendelsen i medfør af anden lovgivning

(zonelovgivning, råstoflovgivning m.v.).

Miljøministeriet, J. nr. SN

27 DEC. 1990

312/12 - 0013

KP 25/11-85

ARL Miljøministeriet 1981- j. nr. M. 85-1013-4
Miljøstyrelsen

Typisk opbygning af de vejanlæg, hvor den nedknuste asfalt kan tænkes anvendt.

2-3 cm pulverasfalt eller asfaltbetonslidlag.

4-8 cm grusasfaltbeton type 0 eller I.

15-20 cm stabilgrus med 0-100 % nedknust asfalt.

30-40 cm bundsikring.

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

KOR!

Kontor
Affaldskontoret

Dato
27. marts 1990

Journaln
M 3012-0008

Ref
JD/13

Korrespondance bedes ikke stiles
Journaln. bedes anført ved henvisning

Til samtlige kommuner.

Vedrørende registrering af deponering- og forbrændingsanlæg.

Formålet med denne skrivelse er:

- at klargøre sammenhængen mellem anvisningspligten efter bekendtgørelse om bortskaffelse af affald og registreringspligten efter lov om afgift af affald og råstoffer.
- at anmode kommunerne om at være Toldvæsenet behjælpelig med oplysninger om nye registreringspligtige anlæg.

Folketinget vedtog den 18. december 1989 lov om afgift af affald og råstoffer. Loven trådte i kraft den 1. januar 1990.

Ifølge loven skal samtlige virksomheder, der modtager affald fra kommunale renovationsordninger, herunder affald, der er anvist af kommunen til deponering eller forbrænding, registreres af Toldvæsenet. Efter bekendtgørelse af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald skal anvise bortskaffelsesmulighed for alt affald.

På nuværende tidspunkt kan det imidlertid konstateres, at en række anlæg har undladt at lade sig registrere under henvisning til, at der ikke modtages kommunalt anvist affald. Efter oplysninger fra flere registrerede fyldpladser er der samtidig tegn på, at disse pladser modtager væsentligt mindre affald end før 1. januar.

Miljøstyrelsen finder derfor anledning til at præcisere den sammenhæng, der er mellem anvisningspligten i affaldsbekendtgørelsen og registreringspligten efter lov om afgift af affald og råstoffer.

Postadresse

Telefon

Telex

Telefax

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Strandgade 29
DK-2300 København K

3N 4312/12-0013

27

31 57 83 10

31 209 miljøe dk

31 57 24 49

Art. nr. 10

Bekendtgørelsen som trådte i kraft 15. marts 1989 pålægger pr. 1. januar 1990 kommunerne en anvisningspligt for alt affald. Dette fremgår ligeledes af Miljøstyrelsens vejledning om bortskaffelse af affald, der er udsendt til kommunerne den 20. december 1989.

I forbindelse med afgiftslovens vedtagelse udsendte Miljøstyrelsen den 18. december 1989 en skrivelse til samtlige kommuner, hvorefter det fremgik, at såfremt anvisningsordningerne ikke var endeligt etableret inden den 1/1-90, skulle kommunen via oplysninger i den kommunale affaldsplan eller forarbejderne hertil være Toldvæsenet behjælpelig med oplysninger om nye registreringspligtige anlæg.

Da registreringspligten omfatter alle anlæg der modtager anvisningspligtigt affald til forbrænding og deponering, og da den kommunale anvisningspligt omfatter alt affald, er det Miljøstyrelsens helt klare opfattelse, at alle anlæg som efter den 1. januar 1990 har modtaget affald, er registreringspligtige eftersom al lovlig modtagelse af affald kun kan ske på grundlag af anvisninger. Registreringspligten indtræder således enten fordi kommunen aktivt har anvist affaldet eller fordi kommunen ved at acceptere, at der tilføres affald til det pågældende anlæg, har anset dette for omfattet af affaldsplanen.

I praksis medfører dette, at alle fyld- og lossepladser, samt forbrændingsanlæg, som har modtaget affald efter 1. januar, skal registreres hos Toldvæsenet. Dette gælder således, uanset om der er tale om et privat eller et kommunalt bortskaffelsesanlæg.

Miljøstyrelsen er naturligvis bekendt med, at ikke alle kommuner havde afsluttet affaldsplanlægningen ved årsskiftet, og derfor ikke pr. 1. januar 1990 kunne have udarbejdet generelle anvisninger i regulativer, eller etableret aftaler med modtageanlæggene. Men det forhold, at kommunen i en overgangsperiode ikke har foretaget en aktiv, direkte anvisning medfører ikke, at deponerings- og forbrændingsanlæg kan undlade at lade sig registrere ved modtagelse af affald, fordi alt affald som nævnt vil være omfattet af kommunens anvisningspligt.

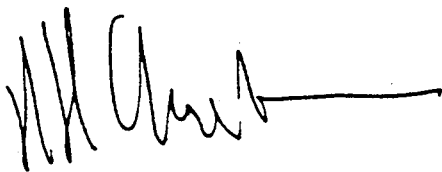
Det skal for en ordens skyld bemærkes, at genanvendelses anlæg ikke er registreringspligtige. Genanvendelses anlæg kan derfor modtage affald uden afgift. Det er dog en ubetinget forudsætning, at der på anlægget ikke sker en deponering af affald. Miljøstyrelsen finder i denne forbindelse anledning til at bemærke, at en ændring af en fyldplads til en genbrugsplads, som hovedregel kræver godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5., og at tilsynsmyndigheden bør sikre en effektiv kontrol således at der ikke sker deponering.

Affaldsbekendtgørelsen skal ses i lyset af flere års affaldsplanlægning, hvorefter anvisningspligten er det redskab, som er givet kommunerne m.h.p. at styre affaldsmængderne derhen, hvor de ud fra et kommunalt synspunkt er ønskeligt, og hvor der sker en miljømæssig optimal bortskaffelse.

Miljøstyrelsen skal derfor understrege, at kommunens anvisningspligt efter bekendtgørelsen om bortskaffelse af affald skal opfyldes aktivt ved, at der etableres aftaler med de anlæg hvortil affald ønskes bortskaffet. Miljøstyrelsen finder det dog hensigtsmæssigt at anvisningerne udmøntes i regulativform, som bekendtgøres over for brugerkredsen.

Kommunernes Landsforening er orienteret om denne skrivelse.

Med venlig hilsen

Hans Henrik Christensen
vicedirektør

Albert Sabroe Welinder

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Kontor
Affaldskontoret

Dato
27. marts 1990

Journaln
M 3012-0008

Ref.
JD/13

Korrespondance bedes ikke stiles
Journaln bedes anført ved hen-

Til samtlige kommunalbestyrelser og amtsråd.

Anvendelse af rent, sorteret bygningsaffald til bygge- og anlægsformål.

Miljøstyrelsen har fået forespørgsler om, hvorvidt der kræves godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven, når rent, sorteret bygningsaffald genanvendes til bygge- og anlægsformål. Spørgsmålet vedrører alene de situationer, hvor der i forbindelse med et bygge- og anlægsarbejde, som erstatning for primære råstoffer, anvendes genbrugsmaterialer, fremstillet af rent, sorteret bygningsaffald.

Anlæg, hvor der deponeres affald kræver godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, punkt G1. Affald er endvidere omfattet af kommunens anvisningspligt, med mindre der sker en faktisk genanvendelse, jvf. bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald, og Miljøstyrelsens vejledning om bortskaffelse af affald. (Vejledning fra Miljøstyrelsen, nr. 2, 1990).

Det er imidlertid Miljøstyrelsens opfattelse, at hvis der til bygge- og anlægsformål som beskrevet ovenfor, genanvendes rene, forsorterede byggematerialer i overensstemmelse med nedenstående retningslinier, vil anlægget kunne etableres uden godkendelse som affaldsdeponi efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, og uden at der skal meddeles tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 11.

Miljøministeriet, J. nr. SN 4312/12-0013

27 DEC. 1990

Akt. nr. 10

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Telefon

31 57 83 10

Telex

31 209 miljøe dk

Telefax

31 57 24 49

Det er en forudsætning for Miljøstyrelsens fortolkning af godkendelsespligten, at byggematerialerne faktisk genanvendes, jvf. punkt 2.4 i Miljøstyrelsens vejledning om bortskaffelse af affald.

Følgende retningslinier skal opfyldes:

- Byggematerialerne skal være forsorterede og må alene bestå af fraktioner, som er optaget på bilaget til denne skrivelse.
- Evt. planlægningsmæssige betingelser for anlægget skal være opfyldt og øvrige tilladelser være indhentet. (lokalplan, tilladelse fra trafikministeriet, kystinspektoratet, etc.)
- Den, der er ansvarlig for bygge og anlægsarbejdet, bør træffe foranstaltninger, der sikrer, at de tilførte byggematerialer opfylder ovenstående retningslinier. Den ansvarlige skal på forlangende kunne redegøre for kvaliteten og oprindelsen af de byggematerialer, som genanvendes i forbindelse med anlægsarbejdet, jvf. §§ 8 og 10 i bekendtgørelsen om bortskaffelse af affald. Efter Miljøstyrelsens opfattelse medfører dette, at anlægsarbejdet bør foregå under fornøden kontrol på et indhegnet, eller på anden vis afgrænset område.

Bygge- og anlægsarbejder, der udføres efter ovenstående retningslinier er ikke registreringspligtige hos Toldvæsenet i.h.t. lov nr. 838 af 19. december 1989 om afgift af affald og råstoffer.

Det bemærkes, at ovenstående er udtryk for en fortolkning af hovedreglen om, at anlæg til deponering er godkendelsespligtige efter miljøbeskyttelsesloven. Såfremt ovenstående retningslinier for genanvendelse af bygningsaffald ikke opfyldes, vil anlægget derfor naturligvis være såvel godkendelsespligtigt, som registreringspligtigt hos Toldvæsenet med den konsekvens, at den tilførte affaldsmængde skal afgiftsbelægges.

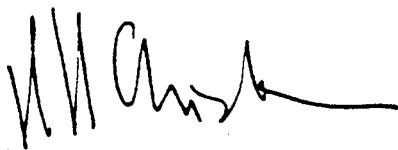
Baggrunden for denne fortolkning er, at der efter Miljøstyrelsens vurdering ikke foreligger forureningsrisiko, såfremt rent, sorteret bygningsaffald genanvendes efter de nævnte retningslinier.

Jordtipe og opfyldninger af råstofgrave betragtes ikke som bygge- og anlægsarbejder. Der kan på visse steder alene modtages ren jord, uden at anlægget bliver registreringspligtigt. Eventuelle genbrugs-materialer til anlæggelse af interimsveje kan dog tilføres såfremt denne skrivelses betingelser er opfyldt. Hvis der konstateres indbygning af andre materialer, er konsekvensen godkendelses- og registreringspligt som nævnt ovenfor. Derimod kan sådanne veje ikke etableres på registrerede losse- og fyldpladser, uden at der skal svares afgift af de tilførte materialer.

Tilsynet med denne skrivelses bestemmelser indgår i amtskommunens almindelige miljøtilsyn, idet dette jo også omfatter et tilsyn med, at der ikke ulovligt etableres og drives a-mærkede, godkendelsespligtige virksomheder. Endvidere fører kommunen i.h.t. bekendtgørelse af reglement om miljøbeskyttelse tilsyn med at reglementets kapitel 11 overholdes. For tilsyn og håndhævelse skal iøvrigt henvises til reglerne i miljøbeskyttelseslovens kapitel 7.

Cirkulæreskrivelse af 2/11-87 om anvendelse af nedknust bygningsaffald ophæves hermed.

Med venlig hilsen

Hans Henrik Christensen
vicedirektør

Albert Sabroe Welinder

Bilagsliste:

- forsorterede, rene stenmaterialer.
- forsorterede, rene, uglaserede teglmaterialer.
(mursten og tagsten)
- forsorteret, rent, beton.

Byggematerialerne må f.eks. ikke indeholde rester af maling, lak eller andre forurenende stoffer, ligesom træ og andet organisk materiale, samt tjæreholdige materialer skal være fjernet. Endvidere må der ikke forefindes PCB-fugemasse eller rester fra skorstene eller lignende i byggematerialerne.